

og hvem der har patent på virkeligheden, og det mener jeg der er andre end Fremskridtspartiet der har.

Jeg afviser denne dagsorden først fremmest med henvisning til, at vi sidder i nogle finanslovforhandlinger – altså økonomien i det – men også fordi jeg mener, at kommunerne nu selv må gøre op med disse temaer.

Så er der en oplysning, jeg savner fra hr. Tom Behnke, og det er netop et tal for, hvor mange kommuner der ikke gør dette ordentligt, og hvilke kommuner det drejer sig om. Giv mig bare ti eksempler; det er jeg sikker på at ordføreren kan få tid til heroppefra.

(Kort bemærkning).

**Tom Behnke (FP):**

Det er rigtigt, der var forskel på den tale, som fru Karen Højte Jensen holdt dengang i 1991, og så den, hun holdt i dag. Da var der nemlig også tale om, at der var en anden regering. Dengang var der nemlig en opposition, som bl.a. bestod af Socialdemokratiet, som lagde pres på regeringen, og regeringen turde ikke gøre andet end at gå med på den dagsorden, der blev foreslået; men nu er Socialdemokratiet kommet i regering, og så vil man ikke være med til det, for det vil man aldrig, når Socialdemokratiet er i regering. Forskellen er bare, at Det Konservative Folkeparti stadig har den samme holdning, og nu tillader man sig at stemme imod den dagsorden, der bliver foreslået.

Det er ren politik, og Det Konservative Folkeparti styrer frem og tilbage efter, om de er i regering eller ej, og det er ikke særlig pænt gjort.

(Kort bemærkning).

**Karen Højte Jensen (KF):**

Jeg takker, fordi det står lysende klart for hr. Tom Behnke, at den tale, jeg holdt i 1991, er identisk med den tale, jeg har holdt i dag, men nu er det jo ikke dagsordener, der præcist afgør, hvad der sker på ældreområdet.

**Villy Søvnald (SF):**

Der har i de sidste år været en meget varm debat om ældres forhold. Jeg tror, det er på tide at se kritisk på nogle af de udviklingstendenser og slagord, der har været bestemmende for de sidste 10-15 års udvikling. Det er specielt vigtigt, fordi vi står over for en markant stigning i gruppen af de helt gamle, dem over 85 år. Frem til årtusindskiftet stiger denne aldersgruppe med ikke mindre end 15 pct. En så markant stigning

stiller krav om, at der i de kommende år tilføres ældreområdet ressourcer, der svarer til stigningen.

Allerede i dag står vi på en række områder med forhold, der er klart utilfredsstillende, selvfølgelig med forskelle fra den ene kommune til den anden. Vi har ældre, der efter endt sygdomsbehandling ikke kan få den plejehjemsplads, de burde have. Vi har alt for mange eksempler på ældre, der ikke får den hjemmehjælp, der er aftalt. Det problem vil forværres markant, hvis ikke ældreområdet tilføres ressourcer i form af flere ansatte i de kommende år.

På grund af det stigende antal ældre vil der i de kommende år være et stigende antal alderssvækkede, senildemente eller stærkt fysisk plejekrævende, hvor vi ikke alene har brug for en diskussion af, at ressourcerne nødvendigvis må følge med, men også en diskussion af, hvordan vi giver disse mennesker den bedste hjælp og støtte.

Vi i SF er af den opfattelse, at slagordet »længst muligt i eget hjem« en række steder er drevet til et punkt hinsides al fornuft. Vi har ældre, der ikke længere kan orientere sig i sted, tid og rum. Den hårdtest ramte gruppe er de senildemente. Vi har mennesker, der er bundet til en kørestol eller en seng. Medmindre de har et meget stærkt netværk af pårørende i form af naboer eller venner, der er i stand til at hjælpe og støtte, bliver det et meget ensomt liv i eget hjem hovedparten af døgnet uden sociale kontakter overhovedet.

Jeg synes i høj grad, at de sidste års debat på ældreområdet bærer præg af, at det er de mest selvhjulpne grupper, der har formuleret sig på vegne af de mest udsatte ældregrupper. I dag har vi mere præcise bud på, hvordan vi i fremtiden tager os bedre af de svageste ældre. Hvis vi ikke skal stå tilbage med endnu større problemer, end vi står med i dag, tror jeg ikke, der er nogen vej uden om følgende erkendelse, og jo hurtigere man når til den, jo bedre: Vi skal i de kommende år bygge langt flere ældreboliger og plejecentre.

I de seneste år er der bygget knap 2.000 ældreboliger om året. Det ser ud til også at blive tallet for i år. Det er alt for få til at fjerne ventelisterne fra sygehusene, til at kunne tilbyde de ældre, der er bange for at bo alene, et ophold på et plejecenter og til at klare stigningen i ældrebefolkningen i de kommende år. Derfor foreslår vi under det punkt, vi skal behandle efterfølgende, at der bygges 5.000 ældreboliger pr. år.